

A P E L

W okresie jesienno-zimowym Państwowa Straż Pożarna, notuje zwiększoną ilość interwencji do pożarów powstałych od niesprawnych urządzeń grzewczo- kominowych.

Często, przyczyną pożaru jest brak okresowej konserwacji przewodów kominowych oraz ich kontroli. Dlatego też, apelujemy aby przestrzegać przepisów przeciwpożarowych i budowlanych.

Zgodnie z przepisami przeciwpożarowymi (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21.06.2006r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów - Dz. U. z 2006 roku Nr 80, poz. 563), przewody kominowe, do których podłączone są urządzenia grzewcze powinny być czyszczone w następujących częstotliwościach :

- urządzenia na paliwo stałe minimum 4 razy w roku,
- na paliwo gazowe lub olejowe 2 razy w roku,
- przewody wentylacyjne minimum jeden raz w roku.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16.08.1999 r. (Dz. U. Nr 74, poz. 836) w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych, użytkownik lokalu korzystający z przewodów i kanałów dymowych lub spalinowych oraz wentylacyjnych, może powierzać naprawę i konserwację tych urządzeń wyłącznie osobom posiadającym świadectwa kwalifikacyjne, określone w odrębnych przepisach (mistrz lub czeladnik kominarski).

Ponadto zgodnie z art. 62 ustawy Prawo Budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku Nr 156, poz. 1118 ze zmianami) przewody kominowe winny być poddawane okresowej kontroli ich sprawności, minimum jeden raz w roku, a czynności te powinna wykonywać osoba posiadająca kwalifikacje mistrza w zawodzie kominarskim.

Biorąc pod uwagę powyższe wymogi prawne oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników lokali mieszkalnych apelujemy, o przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych i budowlanych. Prace dotyczące kominarstwa należą powierzać do wykonania osobom z odpowiednimi kwalifikacjami i doświadczeniem zawodowym, co będzie miało bezpośredni wpływ na wyeliminowanie występujących zagrożeń pożarowych lub zatrucia tlenkiem węgla w czasie użytkowania wszelkiego typu urządzeń grzewczych.

Śląski Komendant Wojewódzki
Państwowej Straży Pożarnej
st.bryg. Marek Rączka

Skąd się bierze czad i dlaczego jest tak niebezpieczny?

Tlenek węgla CO, potocznie zwany czadem. W temperaturze pokojowej jest to bezbarwny i bezwonny gaz. Ma silne własności toksyczne. Gromadzi się głównie pod sufitem ponieważ ma nieco mniejszą gęstość od powietrza. Toksyczne działanie tlenku węgla wynika z jego większego od tlenu (250-300 razy) powinowactwa do hemoglobiny zawartej we krwi. Wdychanie nawet niewielkiej ilości tlenku węgla może spowodować zatrucie, silny ból głowy, wymioty, zapadnięcie w śpiączkę a nawet zgon.

Tlenek węgla powstaje podczas procesu niepełnego spalania materiałów palnych, w tym paliw, które występuje przy niedostatkowi tlenu w otaczającej atmosferze.

Niebezpieczeństwo zacczadzenia wynika z faktu, że tlenek węgla:

- jest gazem niewyczuwalnym zmysłami człowieka (bezwonny, bezbarwny i pozbawiony smaku),
- blokuje dostęp tlenu do organizmu, poprzez zajmowanie jego miejsca w czerwonych ciałkach krwi, powodując przy długotrwałym narażeniu (w większych dawkach) śmierć przez uduszenie.

Co jest główną przyczyną zacczadzeń?

Głównym źródłem zacczadzeń w budynkach mieszkalnych jest niesprawność przewodów kominowych: wentylacyjnych, spalinowych i dymowych.

Wadliwe działanie wspomnianych przewodów może wynikać z:

- ich nieszczelności,
- braku konserwacji, w tym czyszczenia,
- wad konstrukcyjnych,
- niedostosowania istniejącego systemu wentylacji do standardów szczelności stosowanych okien i drzwi, w związku z wymianą starych okien i drzwi na nowe.

Powyższe może prowadzić do niedrożności przewodów, braku ciągu, a nawet do powstania zjawiska ciągu wstecznego, polegającego na tym, że dym zamiast wydostawać się przewodem kominowym na zewnątrz, cofa się z powrotem do pomieszczenia.

Co zrobić, aby uniknąć zacczadzenia?

W celu uniknięcia zacczadzenia należy:

- przeprowadzać kontrole techniczne, w tym sprawdzanie szczelności przewodów kominowych, ich systematyczne czyszczenie oraz sprawdzanie występowania dostatecznego ciągu powietrza,
- użytkować sprawne techniczne urządzenia, w których odbywa się proces spalania, zgodnie z instrukcją producenta,
- stosować urządzenia posiadające stosowne dopuszczenia w zakresie wprowadzenia do obrotu; w sytuacjach wątpliwych należy żądać okazania wystawionej przez producenta lub importera urządzenia tzw. deklaracji zgodności, tj. dokumentu zawierającego informacje o specyfikacji technicznej oraz przeznaczeniu i zakresie stosowania danego urządzenia,
- nie zaklejać i nie zasłaniać w inny sposób kratki wentylacyjnych,
- w przypadku wymiany okien na nowe, sprawdzić poprawność działania wentylacji, ponieważ nowe okna są najczęściej o wiele bardziej szczelne w stosunku do wcześniej stosowanych w budynku i mogą pogarszać wentylację,
- systematycznie sprawdzać ciąg powietrza, np. poprzez przykładanie kartki papieru do otworu bądź kratki wentylacyjnej; jeśli nic nie zakłóca wentylacji, kartka powinna przywrzeć do wyżej wspomnianego otworu lub kratki,
- często wietrzyć pomieszczenie, w których odbywa się proces spalania (kuchnie, łazienki wyposażone w termy gazowe), a najlepiej zapewnić, nawet niewielkie, rozszczelnienie okien,

- nie bagatelizować objawów duszności, bólów i zawrotów głowy, nudności, wymiotów, oszołomienia, osłabienia, przyspieszenia czynności serca i oddychania, gdyż mogą być sygnałem, że ulegamy zatruciu czadem; w takiej sytuacji należy natychmiast przewietrzyć pomieszczenie, w którym się znajdujemy i zasięgnąć porady lekarskiej.

W trosce o własne bezpieczeństwo, warto rozważyć zamontowanie w domu czujek dymu i gazu. Koszt zamontowania takich czujek jest niewspółmiernie niski do korzyści, jakie daje zastosowanie tego typu urządzeń (łącznie z uratowaniem najwyższej wartości, jaką jest nasze życie).

Jak pomóc przy zatruciu tlenkiem węgla?

W przypadku zatrucia tlenkiem węgla należy:

- zapewnić dopływ świeżego czystego powietrza; w skrajnych przypadkach wybijając szyby w oknie,
- wynieść osobę poszkodowaną w bezpieczne miejsce, jeśli nie stanowi to zagrożenia dla zdrowia osoby ratującej; w przypadku istnienia takiego zagrożenia pozostawić przeprowadzenie akcji służbom ratowniczym,
- wezwać służby ratownicze (pogotowie ratunkowe, PSP),
- jak najszybciej podać tlen,
- jeżeli osoba poszkodowana nie oddycha, ma zatrzymaną akcję serca, należy natychmiast zastosować sztuczne oddychanie np. metodą usta - usta oraz masaż serca,
- nie wolno wpadać w panikę, kiedy znajdziemy dziecko lub dorosłego z objawami zaburzenia świadomości w kuchni, łazience lub garażu; należy jak najszybciej przystąpić do udzielania pierwszej pomocy.

PAMIĘTAJMY!

Od stosowania się do powyższych rad może zależeć nasze zdrowie i życie oraz zdrowie i życie naszych bliskich. A wystarczy jedynie odrobina przezorności.

Opracowanie: Biuro Rozpoznawania Zagrożeń Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej